

VASÁR NAP

EGYHAZTÁRSADALMI KÉPES CSALADI LAP.

Kiadja: Az Erdélyi Ref. Egyházkerület „Egyházi Értekezlete“.

FELELŐS SZERKESZTŐ
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ref. lelkész Maros-Vásárhely.

Megjelenik minden vasárnap.
ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre 5 K — fill. Negyed évre 1 K 25 f.
Fél évre 2 K 70 fill. Egy szám ára 6 fill.

TÁRS-SZERKESZTŐK
PAAL GUSZTAV,
ref. koll. tanár Maros-Vásárhely.
S. SZABÓ JÓZSEF,
ref. koll. vallástanár Debrecen.

Lássunk erélyesen a munkához!!

(A „Keresztyén Szövetség“-ből.)

Nagy örömmel közlöm e lap olvasóival, hogy a Bethesda ügye mind jobban közeleg a végleges elintézéshez. Úgy az eladó budapest német ref. leány-egyház presbyteriuma és közgyűlése, mint a Filadelfia-egylet közgyűlése elfogadta és jóváhagyta a szerződést, a budapesti magyar református egyház presbyteriuma pedig június 21-én tartott gyűlésében a jogügyi bizottság javaslata alapján elhatározta, hogy pártolólág terjeszti fel a pesti egyházmegyéhez és a dunamelléki ref. egyházkerülethez.

Nincs tehát s nem lehet többé kétség a felől, még azoknál sem, akik az isteni vezetést nem igen hajlandók elismerni, hogy az átvétel biztosítottnak mondható. De viszont nem lehet kétség a felől sem, hogy ezzel a Filadelfia-diakonissza-egyletre s annak barátaira nagy felelősség hárul! Jaj nekik, ha nem tudnak helyt állani kötelezettségeikért! Jaj nekik, ha a még hátralevő ötvenezer koronát nem tudják kifizetni. Pedig a határnapok közelegnek. Ez év. december 1-én harmincezer koronát, 1910. február 10-én pedig megint huszezer koronát kell kifizet-

nünk. És ha ezt nem tehetjük, akkor nemcsak minket fognak gúnyolni, hanem azt is megkérdezzük majd: Hol vagyon a ti Istenetek, (42 Zsolt. 4. v.) Kétségbe fogják vonni a határozott evangéliumi munka jogosultságát hazánkban, pedig nincs ország, amelynek annyira szüksége volna e munkára s az azt tápláló kegyelemre, mint éppen hazánknak.

Jöjjetek azért édes atyámfiai és lássátok ilyen világitásban ezt a szent ügyet.

Imádkozzatok velünk együtt, hogy az Isten indítsa a hiveket a Krisztus evangéliuma iránti érdeklődésre. Ne feledjétek el, hogy az Isten hatalmának igazán egy parányi része is elég a szükséges hetvenezer korona előállítására, de az Isten azt akarja, hogy ez az összeg, mint az Úr Jézus tiszta és következetes evangéliuma iránti érdeklődés bizonyítéka legyen meg.

Tudjuk mi azt, hogy a megélhetés gondoljai nagyok, de nézzetek csak körül, majd meglátjátok, hogy csak valamely felesleges kiadási összegnek e célra fordításával is mily sokat lehetne elérni!!! Gondoljátok meg, mennyi hálával tartoztok az Úrnak azért, hogy a háboru rémületes borzadályaitól megóvott benneteket!!! Ha háboru lett volna,

az többbe került volna, mint az a tiz-husz korona, vagy százezer korona, amit erőltetés nélkül adhatnátok a Bethesda megvételére s nemcsak pénzbe került volna, de talán valamely szerettetek életébe is. És ne feledjétek el, hogy nemcsak betegeket ápolnak a Bethesdában, de Isten Szent Lelke segítségével diakonisszákat is képeznek és ki tudja, hányan lesznek közöttetek, akikre a diakonisszák közvetlenül, vagy közvetve áldást hoznak?

Lássatok azért a munkához imádkozással s az imádkozáshoz erélyes munkával!!! Ne rágalmazzatok szívetekben jóelőre az embereket, hogy nem fognak adni, vagy nem méltók arra, hogy adjanak; hátha adnának, ha megkérnétek és felvilágosítanátok őket arról, hogy mily dicső és mily áldásos az evangéliumi diakonissza-munka!!!

És edze meg kitarastokat az a tudat, hogyha a Bethesda adásvétele sikerül, akkor ezáltal az evangélium zengése hangosabb lesz és meghallják és megértik azok is, akik nem tudtak arról, hogy van számukra teljes és örök üdv.

Dr. Szabó Aladár.

Kórházban.

Uram! sok évi boldog lét után
Meglátogattál mostan engemet,
De mert azt dorgárod, a kit szeretsz . . .
Ne bántsa panasz ajkamról neved.
Ugyis megbánthatott az a hiú,
Az a rajongó elbizakodás;
Hogy a ki mindig félelmedben élt,
Nem érheti azt kinos változás . . .
De most érzem, mily bűnös gondolat,
S a bizalom mily tultengése ez:
Ne lásson egyszer is borut, vihart —
Ki a tengeren nagy időn evez . . .
Rég evezek az élet tengerén,
Legtöbbnyire napfény sugár között . . .
S midőn most egyszer boru vett körül,
Emelhetnék-e panaszt a fölött?
Oh nem! Hisz annyit most sem szenvedek —
Mint kik körüllem vannak, oly sokan:

Hány tépelődik bús-reménytelen,
Hány gyötrődik itt vérző kinokon:
Mig én hihetem, hogy még láthatom
A halvány őszi fényt, a lombhullást,
S mely mindig olyan kedves: azt a szép
És fájdalomtalan méla elmulást . . .

Böles vagy te oh Uram! most fájdalom
S öröm közt vezetsz át az életen,
Mikor az eget elsötétíted is,
Sugár tör át a repedéseken . . .
Vigasztaló sugár, szép szelid fény —
A te örök kegyelmed záloga;
Hiszen magpróbálsz, dorgálsz, fenyitesz,
De végkép el nem hagysz soha, soha . . .

Dénes József.

Mire adakozzunk?

Megy alá Jeruzsálemből Jerikóba egy ember. Találkozik tolvajokkal. Megfogják, kifosztják, megsebesítik, holtelevenen ott hagyják. Megy azon az uton egy pap is, meglátja a holtelevenen fekvő embert, de elkerüli. Hasonlatosképpen megy egy levita is: az is meglátja, de elkerüli. Megy egy szamaritanus is, ki könyörületességre indul: odajárul, bekötözi sebeit; olajat és bort tölt sebeibe. Felteszi az ő barmára, leviszi a fogadó házba és gondját viseli. Másnap elmegy, de pénzt hagy a gazdának, hogy viseljen gondot a betegre. Azt mondja, ha ezen felül költ rá, azt is megadja. E szamaritanus Jézus. Azt hagyta nekünk, hogy mi is cselekedjünk így. (Luk X. r. 30—37. v.)

Aki csak egy pohár hideg vizet ad egynek az ur kicsinyei közül tanítványnak nevében: nem veszti el jutalmát. Máté (X. r. 42. v.)

Az utolsó napon a föld megrendül, a csillagok hullanak. Jézus megjelenik felhőn, hirtelen, mint villámlás. Nagy dicsőséggel és hatalommal. Ő eleibe állítatnak mindenek. Kezd szólni: Jertek én atyámnak aldottai. Éheztem és ennem adtatok, szomjuhoztam és innom adtatok. Utonjáró voltam és befogadtatok. Meztelen voltam és megruháztatok. Beteg voltam és meglátogattatok. Fogoly voltam és hozzám jöttetek. Akkor Isten választottai, akik nem dicsekedtek soha jó tettekkel: nem építettek az ők érdemekre, nem is tudta az ő balkezek, mit cselekedett jobbkezek, azt mondják: mi nem is láttunk Téged éhezni stb. Jézus feleli: „Bizony mondom néktek, amit cselekedtetek egygyel az én kicsiny atyámfiái közül, én magammal cselekedtetek.“ (Máté XXV, r. 34—46. v.)

Jézus egészen szeretett és szeret. A szegényeket és betegeket is. Ő nem kerüli el, bekötözi, olajat,

bort önt a sebekbe, felveszi, elviszi a beteget a vendégfogadóba, ápolja, pénzt hagy ápolására és mindent megad, amit még költ a gazda. Mindent, mindent megtesz. Egész szeretet.

Jézus tanítványai (tanítvány pedig mindenki, aki igaz keresztyén, aki pedig nem tanítvány, nem is igazi keresztyén) is így tettek és tesznek. Az apostolok cselekedetei VI. részben olvassuk, hogy a 12 apostol összegyűjtötte a „tanítványok sokaságát” (így nevezték a keresztyéneket). S választottak a szegények asztaloknak szolgáltatására 7 férfiakat, akiknek jó bizonyosságok volt és Szent Lélekkel teljesek voltak. Ezek szolgáltak a szegényeknek, hogy az apostolok az ige hirdetésében és a könyörgésben foglalatoskodjanak.

A református egyházban a betegek, szegények gondozása nagy munka volt. Hazánkban is nem egy kórház református alapítás, nem egy református egyháznak volt kórháza. S az, hogy Budapesten megalakult a „Filadelfia magyar diakonisa szövetség” örövendetes jel. Annak a valódi istenországabeli munkának gyümölcse ez, melyet egy kis sereg rég folytat Budapesten s még itt-ott Isten nevében, mely kicsi, de valódiságánál fogva már sok gyümölcsöt termelt. Mustármag, de Isten vezetése alatt emberi erő felett növekedik. Isten ígéje megbecsülése, méltó használása, az imádkozás és keresztyén életre való őszinte törekvés volt ez a munka az emberek részéről. Isten nagy segedelme által (egyedül csak az által) vett e szövetség magának házat, hogy a diakonissáknak legyen otthonuk. Nyitott elemi magán-népiskolát. 1903-ban 2 diakonissa volt, 1908-ban 25. 1903-ban 1695:30 kor. bevétele volt, 1907-ben már 11,760.46 kor. A „Bethesda” kórházban végezte az ápolási és háztartási munkát. Ez a kórház a német református egyházé volt. 1909-ben megvette a Filadelfia e kórházat a német református egyháztól 79,000 koronával. Isten nagy kegyelméből ez összegből 36,000 korona összegyűlt. Az egyesület már 3 helyre (Kolozsvár, Ádámos, Rákossliget) küldött magánházakhoz is diakonissát. Makóra a református egyház élő keresztyén szövetséges tagjaihoz gyülekezett diakonissát. Nyiregyházaik árvaházba.

A diakonissa-munka áldásaiban, ha Isten úgy akarja minden református egyházkerület, egyházmegye, egyházközség, minden református ember részesülhet. Áldás a kórházra, áldás a gyülekezetben, áldás magánházakban a hívő, megbízható, teljesen szerető diakonissa. A kórház templom, ha diakonissák munkálkodnak ott. Imáik, Isten ígéje folyása ott, önfeláldozó, szeretetteljes életük tapasztaltatják az emberrel a kegyelmet, a mennyet: mily fontos ez Isten választottaira nézve, megtérnek, boldogan halnak meg, vagy meggyógyulnak nem csak testileg, hanem lelkileg is. A gyülekezetben a prédikációk fogantatói, mikor elmennek a családba, hol beteg az anya, segítenek a kibágyadt és másfelé is igénybe vett férjnek az ápo-

lásban, más anyai munkában, a gyermekek nevelésében: *ingyen*. Tapasztalják az emberek, hogy a református egyház nem csak beszél, hanem tesz is. Ilyen munkára hívja Jézus a református egyházat. Ilyen munka által lesz kedves saját hívei és más egyházak előtt. Egy róm. katolikus fiatal jogászról hallottam, ki betegségében a Bethesda-ban volt. hogy azt mondta: *Eddig nem ismertem a reformátusokat, most szeretnék én is ez lenni*. Mily védbástya egy ilyen kórház minden igaztalau felekezeti harcban.

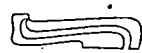
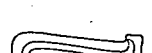

Adakozzunk a Filadelfia szövetségnek. Minden egyház lelkésze, presbitere vagy tanítója adja elé ez ügyet. Én is — bevallom — azt hittem hiába adom elé. Isten segedelmeből előadtam s a presbiterek egyhangulag, nagy meghatottsággal azt felelték majdnem egyszerre: *„ennél jobb helyre nem adhatunk”*. A gyülekezetben való gyűjtést is tegyük meg. valaki azt mondja: újra gyűjtünk, ne ijedjünk meg. Ez csak az ő véleménye. Adjuk elé, gyűjtsünk. U óvőgre ha nem adnak, arról nem tehetünk. De elhanyagolni bűn Isten ellen, egyházunk ellen, az emberek ellen. Gazdagon visszatérül ez az adakozás a gyülekezetekre. Minden egyház legyen tagja a Filadelfiának, hisz az egyházaknak lesz áldás annak minden munkája. A rendes tagok évi 4 kpronát, a pártoló tagok évi 1 koronát fizetnek. Ez nem sok. Sőt a legkisebb egyházban is megalakítható a „Filadelfia diakonissa egyesület segítő tagok köre”, előzetes bejelentés mellett a Filadelfia tisztí karának, A segítő tagok tagsági díja 10 fillér. Itt az összeg nagysága senkit ki nem zár. Minden egyházmegye és egyházkerület adakozzék évenként a Filadelfia egyesületnek, hisz nagyobb támasztéka nem lehet ez egyesületnél, ha megerősödik.

Adakozzunk a Bethesda kórház megvétele ára kifizetésére. Már az is becses, hogy magyar lett a megvétel által az eddig német kórház. Az ország szívében ha nem volna, minden áron alapítani kellene a magyar református kórházat: hova mint haza mehetünk. S mely a fővárosból diakonissákkal munkálkodó kórházak alapítására ösztönözi a vidéki református gyülekezeteket.

Adakozzunk a diakonissák otthonára (házára.) Legyen pihenő, édes otthonuk az Úr szolgálatában kifáradt diakonissáknak, hová felvihessék esetleg az ők segítségekre szorult öreg szüleiket, mint saját otthonukba.

Természe belí adományokat is lehet adni. Minden adományok *Budapestre VI. ker. Hermina-ut 39 szám alá a Filadelfia igazgató lelkészenek küldendők.*

*Magyari Árpád
ref. pap.*

 Fizessünk elő a
 VASÁRNAP-ra.

Megtérésem.

(Egy közérdekű kérdéshez.)

(Folytatás.)

Az „Isten igéjének“ folytonos tudakozása által egészen megváltoztam. Levettem az „ó-embert“ és mint új ember, „új teremtmény“ jelentem meg. Eleinte a közép úton akartam haladni, de erre is rámutatott az Úr, hogy két Úrnak szolgálni nem lehet, mert vagy az egyiket szeretem s a másikat gyűlölöm; viszont. S hogy miköze Belzebubnak Istenhez „s a konkoly-nak a tiszta búzához.“ Az Úr már a teremtés elején megadta a példát Kain és Ábel történetében, hogy nincsen helyes közép út a hozzá való jutásra. Tehát nekem e kettő között kellett választanom. S áldott az Úr, hogy az Ő útját választottam. S valamint (világi példával élve) egy lámpa fénye csak kis tért tölt be s egy gyenge fuvalattól elalszik; úgy én is egyedül talán még most is távol lennék a Megváltólól, hanem vezetett volna az Ő kicsiny táborába, ahonnan a hit csak úgy sugárzik ki, s ahól többeknek hite által nem erősödtem volna annyira, hogy nem kell többé félnem azért, hogy az én hitem kialszik. Tulajdonképp csak ott lettem Isten kegyelméből az én szemeim láttokká és az én füleim hallokká az ige igazlatására, hallására és befogadására. Még eddig csak homályosan láttam Jézus kegyelmét s talán csak egy prófétának tartottam, mint az a vakon született ember, akit Jézus meggyógyított (Ján. 9.); de áldott az Úr, hogy most kijelentéseivel és áldásaival meggyőzött arról, hogy Ő több mint próféta, hogy Ő én nekem dicső Királyom, édes Megváltom és őriző pásztorom. Mondom, Isten és az Ő igéje után mindeme változásokat rajtam a ker. szövetség hozta létre. Ez talán az egyedüli szövetség, amely nem földi vezetőt választott magának, hanem egy mennyeit, s amely nem emberi célokért küzd, hanem Isten országának megalapításáért; s alapszabál nélkül oly rend és béke honoly benne, mintha egy test és egy lélek volna. Természetesen gyenge és erőtlén vagyok ahhoz, hogy leírjam a szövetség működését és áldását, amelyekről azonban szerezhethet mindenki tapasztalatokat, aki hisz, csak egy ker. szövetségi imaóra után; csak annyit tudok róla mondani, hogy ez van hivatva arra, hogy újból megkinálja és elfogadtassa az emberiséggel azt az üdvött s azt a boldogságot, amelyet a Megváltónak szerzett mindnyájunknak az Ő ártatlanul kiontott vére árán.

Áldott az Úr, hogy kegyelmibe fogadott s a lelkismeret szavát én bennem megnyugtatta. Oly nagy az Ő kegyelme és szeretete, hogy „örök életem sem lesz elég zengnem az Ő dicséretét. S áldalak Jézusom, hogy hozzám jöttél és szóltál:“ Ime én ajtód előtt állok és zörgetek; valaki hallandja az én szómat

és megnyitandja az ajtót, bemegyek ahhoz és Ő velem vacsorálok, és ő is velem. „(Ján. Jel. 3, 20). Vajha mindenki hallaná hallaná és követné eme szótatot!!

Isten igéje.

Az Úr az én pásztorom...

Zsolt. XXIII. 1.

Az Úr pásztor! Mindama tulajdonokkal bir Ő, a melyek egy pásztornak szükségesei. Ez igaz. És szép, valóban. De mindebből semmi áldás nem származik rád, ha nem mondhatod: Az én pásztorom!

Ezt a személyes, birtokos ragot hozzáfűggesztetted-e te? Van-e jogod Őt így szólítani: én Pásztorom!

Oh, micsoda különbségeket jelöl a köznapi életben is ez a kis „m“ betű? Ott fekszik egy ház, figyelemre nem méltatva megyek el mellette. De ott az én házom: önkénytelenül is meggyosítom léptemet, hogy hamar meghitt otthonomba jussak, melyet Isten, kegyelméből juttatott nekem.

Künn, a pályaudvaron gyermekeivel egy apa jön felém. Semmi különös érdeklődést nem költ bennem. De jön az édes apám: kitárom karjaim, hogy keblemre szorithassam.

Ugye fontos betűcske ez a kis „m“?!

És nekünk ezt a jelentős betűt teljes alázattal és hódolattal, de teljes határozottsággal és bizonyossággal is az Urra kell alkalmaznunk, kezünket kezében nyugtassa, bizalommal és odaadással kell mondanunk „Én pásztorom!“

„Rajongás — szó'asz — ezt emberfia nem teheti.“ Még ne mondd! — kérdelem: hogy jutok ahhoz, hogy ezt mondjam? Mondd, kérlek, mit kellett tennem, hogy ebbe a meghitt viszonyba jussak Ővele?

Ha ezt kérdenéd, így felelnék: Egyáltalában semmit. Isten már mindent megtett Neked ehhez semmi tennivalót nem hagyott, épen semmit.

Mit tett hát Isten?

Ha a váltság munkájáról beszélünk, mindenekelőtt az áldozatra gondolunk, amelyet az Üdvözítő érettünk hozott. De gondoltál-e vagy egyszer arra az áldozatra, melyet az Atya érettünk hozott? Mibe került Neki? Egyetlen szerelmes Fiába!

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyetlen egy szülött Fiát adá...“ a jászolba... és a keresztre! Tudta, hogy mit csinálnák az emberek szerelmes Fiával és mégis megtette, hogy odaadja.

Oh, mint szakgatták a Gotgotháról hangzó kalapácsütések az Atya szívét, amint Jézust a keresztre szegezték! Oh, mint dobbant meg az Atya szíve a fájó kiáltásra: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet!“

Ime! Ezt tette érted Isten! Fiát adta oda érted.

És a Fiu? Életét adta érted Avval a tudattal jött a földre, hogy érettünk meg kell hálnia Nem olyan könnyű dolog volt ez, Ne! sem! Még távol a kereszttől mondta e szavakat: „Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak e világra, és mit szeretnék inkább, minthogy meggyuladjon! De előbb keresztséggel kelj megkeresztelkednem és — mily szomoru az én lelkem, míg csak elvégeztetik az.“

És amint az alázatosság útját járta egész a Getsemánéig — mondá: Szomoru az én lelkem mindhalálig.“ Aztán a forró ima: „Atyám ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a keserű pohár.“ . . .

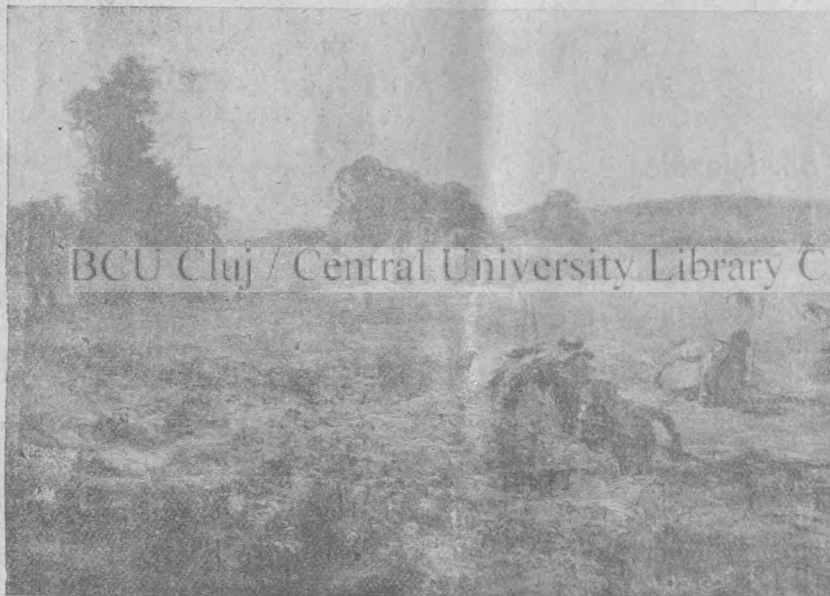
Oh, Jézus a vétkekkel oly viszonyban volt, melynek mi magyarázatát egyáltalában nem tudjuk adni. Mily megindító a Keresztelőnek ez a nyilatkozata: „Ime, Istennek ama Báránya, ki elveszi a világ bűneit.“ De micsoda János eme nyilatkozata, a Pál apostolé

Isten részéről minden beteljesített, minden elvégeztetett. Ha valami még hiányzik, az részünkről hiányzik. Nekünk Isten adományát el kell fogadnunk. Ez minden! Egyéb semmi? Egyáltalában semmi!

A megváltás egy tény, Nekünk csupán elfogadnunk kell azt.

De hisz épen az a nehéz, hogy most aztán birtokunkba jusson ez! Oh, ha arról volna szó, hogy valamit nekünk kellene adnunk, akkor nagyon könnyen volnánk vele. Megfizetni, leszolgálni valahogyan: ezt szeretnők mi. De hogy valamit ingyen kapjunk — az ellen büszkeségünk titakozik.

Mennyi mindennek akadály a büszkeség. És mégis boldogok egész bizonyosan boldogok akarnak lenni. De az eget megfizetni szeretnék: templombjárással, urvac oravétellel, a missióra való adakozással az ugyan vezetett valóságos kötelességek teljesítésével. Hogy ingyen, kegyelemből elfogadják? Nem az nincs ingykre!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

mellett: „Isten azt, aki bünt nem ismert, bünné tette érettünk.“ Érted-e ezeket a szavakat? Oh, nem is érthetjük meg soha, hogy mit jelent az, hogy a Szentet és Tisztát. kire bünt senki sem bizonyíthat, érettünk bünné tette. De ha nem érthetjük is meg ezt, ha fel sem foghatjuk: tudjuk csodálva imádni, látva, hogy mily nagy az áldozat, amit Jézus értünk hozott. Micsoda mélység az, melybe érettünk leereszkedett!

Oh, ez az Atya Egyszülöttének vérbe került. Ez volt a díj, amit értünk lefizetett. Tudjátok, hogy nem veszendő kincseken, mint aranyon és ezüstön váltattak meg a ti hiábanvaló életmódotoktól, hanem a Krisztus szent és drága vérén, mint a büntelen és szep-lőtelen Bárány vérén.

Ime! Ezt tette Isten érted! Nagyobbat nem is tehetett volna az Atya hisz a legdrágábbat adta, a miye csak volt, egyszülött Fiát. És többet a Fiu sem tehetett — Ő önmagát adta.

Oh, ez a könnyelmű büszkeség! A ki ettől nem tud szabadulni, soha nem juthat ahoz, hogy bátran szólhasson: az Ur az én Pásztorom! A pásztornak juhokkal van dolga. És a juh a legtehetetlenebb valamennyi állat között. Mindenféle állatot lehet betanítani, idomítani — de a juhnak nincs ezek iránt ér-zéke. Ha az emberek gyalázni akarják egymást — a birka nevet használják erre.

Akarsz e juh lenni. Vagyis — ami egy evel — büszkeségedet elvetni. Enélkül nem lehet az!

Komolyan kérlek, hagyd el büszkeséged, kevély-séged! És még valamit: Önakaratom is add fel. Ez is hozzá tartozik. Nézd a juh nem azt teszi a mit ő akar; a juh nem saját jótetszését követi, hanem kö-veti a pásztort.

Akarod-e ezt te is? Ha nem vagy hajlandó ön-akaratom feladni: soha nem jutsz az Urral olyan vi-szonyba, hogy mondhatnád az én pásztorem.

Oh add hát fel önakaratod! Még egyszer sem jutottál emiatt nehéz helyzetbe? Még nem juttatott soha viszály utakra! Még soha meg nem bántad, hogy az önakaratodat követted? Igen? Ugy add hát fel önakaratod! Mondj le és add át életed vezetését és a felelősséget is azért, az Urnak.

De ne gondold, hogy ez csupán próbálgatás! Oh nem. Vesd csak egyszerre magad az Ő kegyelmének tengeribe. Add át magadat árjának, hullámainak.

Spurgeon beszélt: egyszer korán reggel fürdő gyermekeket figyelt meg. Egyik bemártotta lábát a vízbe, de tüstént dideregve és reszketve húzta vissza. De egy másik a deszkáról egyszerre beugrott a folyóba, úgy, hogy a víz összecsapott feje felett. És amint ismét felmerült, így kiáltott: „Oh mily csodás, mily pompás, meleg habok.“

Testvérem! Ne próbálgasd, vesd te is magad egyszerre kegyelmének áradatába.

(„Sabbathklöngé“ után) K.

Kegyesség útja.

Esaiás 53. fejezete.

„Marielise“ szép, új, vitorlás hajó ment első utazásán Bremából Balpairisó felé. Az út felén vészfelhő tornyosult „Marielise“ hajó felé. Jensen Péter a hajó kapitánya, tegnaptól fogva nagy betegen fektült hálószobájában és úgy látszott, hogy nem elég addig sem, amíg kikötnek. Egy nap így szólt ágya mellett álló első kormányossának, aki helyette kormányozta a hajót:

„Végem. Tudom, nem élek addig sem, amíg a kikötőbe érünk. De abban segítsen ön valamit nekem, hogy ama felső, égi kikötőbe menjek. Mondja, mit tegyék, hogy el ne vesszek?“

Kapitány! — válaszolt az első kormányos — azt én nem tudom. Sohasem gondoltam arra. Mindig igazán éltem, kötelességem teljesítettem Istennel s efféle dolgokkal nem gyötörtem magam. „Küldje ide hát a második kormányost“ — parancsolt a kapitány. Jött a második kormányos. A kapitány lelki szorongását ez sem tudta csendesíteni. Hivatott mást, harmadikat, negyediket, de egyik sem tudta megmondani a haldoklónak az üdvösség útját. Csak a hajószolga nem volt még, őt is hívatta a kapitány.

„Müller Károly a te anyád otthon.“ „Igaz, kapitány ur!“

— „Kegyes asszony anyád? Megtanított imádkozni?“

— „Igaz, kapitány ur! S mikor eljöttem otthonról, adott egy bibliát.“

— „Itt a biblia?“ — szólt közbe a kapitány.

„Itt, kapitány ur. Mikor eljöttem meg kellett ígérjem édes anyámnak, hogy minden nap olvasom.“

„Szolgám, hozd ide a bibliát, olvass nekem valamit abból, ami halálom könnyíti.“

Károly hozta a bibliát, nyitott Esaiás 53. fejezetére és olvasta. Mikor az 5. vershez ért megállt.

„Kapitány ur!“ — kérdezte — „e verset olvassam úgy, ahogy anyám tanított ennek olvasására?“

„Olvasd!“

Olvasta Müller Károly tovább: „De ő megsebesített a Müller Károly álnokságáért, megrontatott a Müller Károly bűneiért: a Müller Károly békeségének veresége van rajta és az ő sebeivel gyógyult meg Müller Károly.“

Állj! kiáltá a kapitány. „Ez, ami nekem használ! Olvass e verset mégegyszer, de a te neved helyett tedd az én nevemet.“

Károly úgy tett és úgy olvasta. „De ő megsebesített Jensen Péter álnokságáért...“ A beteg üdvösséget talált ezen igében és azzal a vigasztalással, hogy „az ő sebeivel gyógyult meg Jensen Péter, ment a kapitány a béke kikötőjébe.“

Oh, milyen jó itt a többes számot egyesbe tenni és az „én“ kulcsesal felnyitni: az én bűneimért rontatott meg az én álnokságomért sebesített meg.

Fordította: Magyar Árpád.

Lelkészeknek. Murrey András mondja a „Jézus krisztus Lelké“ben: „Ahányszor csak érintkezésbe lépve az igével tanulmányozás, predikáció hallgatása, vallásos könyv olvasása alkalmával, mindannyiszor ép oly bizonyosan, amint a külső eszközöket igénybe veszed, kell megtönnie az „én“ megtagadásának, saját bölcseséged elhagyásának: az isteni mesternek való teljes odaadásnak.“

A ker. munkák sikertelenségének 3 oka van. 1. az, hogy másról tanítanak, mint amit a „Szentlélek“ az igében kijelentett. Az emberek predikálnak bölcseségről, filozofiáról, művészetéről, társadalomtudományról, történelemről, tapasztalatról, stb. stb. De nem beszélnek Isten egyszerű, világos igéjéről, a mint azt a Szentlélek könyvében, a bibliában található. 2. a Szentlélek tanítását, a bibliát „természeti“ értelmükkel, azaz a Lélek megvilágítása nélkül tanulmányozzák s igyekeznek megérteni. 3. a Szentlélek világossága mellett tanulmányozott s megértett és a Lélektől adott Isteni szót, az emberi bölcsesség elhíhető szavaival s nem a „lélek és erő“ bizonyágtételével hirdetik. A Szentlélekre van szükségünk. Ő tőle függünk mindenben. Tőle kell megtanulnunk egyaránt, hogy mit és mint beszéltünk. Ő neki kell lennünk úgy az erőnek, mint az örömmüzenetnek.

HIREK.

Olvassuk rendszeresen a Bibliát.

(Heti utmutató a Biblia-olvasáshoz.)

Győzelem.

1909. JULIUS. 12. Hétfő. Győzelem az oroszánok felett. Dán. 6:16-23; Zsolt. 91:13.

13. Kedd. Jó befolyás. Kol. 4:2-6.

14. Szerda. Hogyan győzedelmeskedhetünk? Zsid. 11:1-3.

15. Csütörtök. Teljes béke. Ezs. 26:1-4.

16. Péntek. A menegző. Máté 22:1-14.

17. Szombat. Fegyverzet. I. Thess. 5-8.

18. Vasárnap. Győzelem. Ef. 4:7-16; 6:10-17.

Az Úrnak mely ígéreteit bírja, aki győzedelmes léssen? Melyek a te utadban álló oroszánok?

Kálvin-ünnepély. A marosvásárhelyi református egyházközség templomaiban, halhatatlan reformátorunknak: Kálviu Jánosnak emlékére szentelt hálaadó istentiszteleten a lelkészi szolgálatok a következőképen végeztek. A várbeli nagy templomban alkalmi imát mond S. Váradi Albert. Ünnepi beszédet tart: Konrád György. A Dr. Gecse Dánie utcai templomban imádkozik Pünköszt Zoltán. Emlébeszédet tart Biró András. Az ünnepélyes istentisztelet többi pontjait énekszámok töltik be. Mi lapunk jövő számát fogjuk Kálvin emlékének szentelni.

A „Vasárnapi Ujság” július 4-iki száma képeket s cikkeket közöl Bonheur Róza festményeiről, a Zsilvölgyéből, a palicsi gazdagyiüésről, a tordai lahidról stb. Szépirodalmi olvasmányok: Mikszáth Kálmán regénye, Ady Endre és Babits Mihály versei, Lengyel Géza novellája. Williamson angolból fordított regénye. Egyéb közlemények: Junius cikke Kisfaludy Sándornak az 1809-iki inszurrekcióban való szerepléséről, színházi beszámoló, tárczacikk a hétről s a rendszeres hetilapok: Irodalom és művészet, sakkjáték stb. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 4 kor, a „Világkrónika”-val együtt 4 korona 80 fill. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker. Egyetem-utca 4. szám). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Nép.ap” a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre két korona 40 fillér.

Jobb igazságosság. A farizeusok külsőleg mindent jól, ugyan jól elintéztek. Imádkoztak, böjtöltek, alamizsnálkoltak (hogy lássák). Jézus mégis azt tanította, hogyha a mi igazságosságunk feljebb nem bővölködik a farizeusokénál semmiképen nem mehetünk be Istenországába. Ezt juttatja eszünkbe az a két szomorú eset, hol az egyházi igazgatás és bíráskodás igazságossága kétségbe vonatott, hogy politikai és más érdekek alatt áll. Az egyház igazgatása és bíráskodása külsőleg egész jó. A világ azonban teljes igazságosságot vár. Szálljon magában minden egyházi tisztviselő, a világiak is. Valjon oly jól elvégezzük e ránk bízottat, mint Isten kívánja? Bírák, teljes igazságosság, alázatosság, szent bátorság él lelketekben, mikor ítélték? Nem kimélték e a bünt, ha nagy sze-

mély követte el? S nem nyomjátok kegyetlenül a gyengét? A nép pedig ne a politikai s egyéb előkelőséget nézze, mikor választ, hanem a hitet, kegyességet. Mert hit, kegyesség nélkül az egyházi bíráskodás sok szégyent hoz az egyházra, guny tábla lesz.

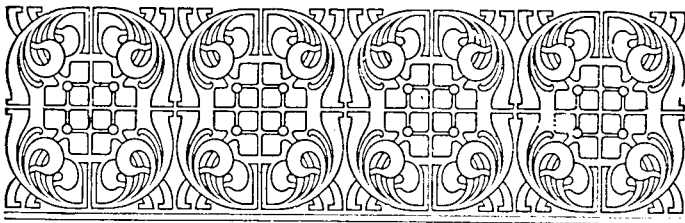
Batjus táncvigalom Mezőszentmártonban. A mezőszentmártoni ref. egyház templomi harmoniumának beszerezhetése céljából, folyó hó 17-én az állami elemi iskola helyiségében „batjus nyári táncvigalmat” rendez a bizottság, melynek élén mint védnök gróf Teleki Arthur, Jeney Kálmán főbíró, dr. Bartha László ezredorvos, Duha Iván és Id. Debrecy Ferenc nagybirtokosok, mint díszelnökök állanak. A mulatság iránt, különösen megyei körökben élénk érdeklődéssel vannak.

— **Pályanyertes férfikar.** A debreceni ref. kollégium a „Kövesdy”-féle alapítvány kamataiból 1909. évre egy, a református egyház tanainak megfelelő szövegre írt férfikarra (orgonakisérettel) pályázatott hirdetett. A beérkezett munkák közül a bíráló-bizottság az I-ső díjjal egyhangulag Jandl Béla, a Szt. István-bazilika orgonaművészenek Szász Károly „Dicséret, dicsőség” című szövegére írt művét tüntette ki.

Házasságok 1909. május hóban. A „Statistikai havi közlemények” most megjelent május havi füzeté szerint az 1909. év május havában 19.010 pár kötött házasságot a magyar birodalomban. Az 1908. év május havával összehasonlítva 1909-ben 1779-czel több házasságkötés történt; az első hónapot tekintve azonban 1323-mal kevesebb a házasságkötések száma, mint a 1908. év öt első hónapjában volt. A kötött 19.010 házasság közül 2229, vagyis 11.73 százalék volt vegyes.

Világ folyása.

Japánban, mint olvassuk, nemrég megpróbálták egy nagy gyárban szocialista agitátorok sziveket nyerni meg a maguk ügyének. De a munkások nem hajlottak a szóra, sőt nagyon fenyegető álláspontot foglaltak el az engedetlenségre bujtó agitátorokkal szemben. Az illető lap ezt, részben a politikai érettség hiányának tulajdonítja. Mi inkább egyébnek, ami mutatja azt, hogy egy nem ker. államban nincs oly éles ellentét munkás és munkaadó között, mint sok ker. államban. Mert ott egyfelől a kapzsiság, másfelől a szegénységtől való félelem, (elégedetlenség) nem uralkodó, mint itt. Pedig ez mindkető a testi (szarkikosz) ember tulajdona. Ez pedig nem ker. ember tényleg. Sajnos, hogy névleg lehet az mégis!

Mi a „Vasárnap“ célja?

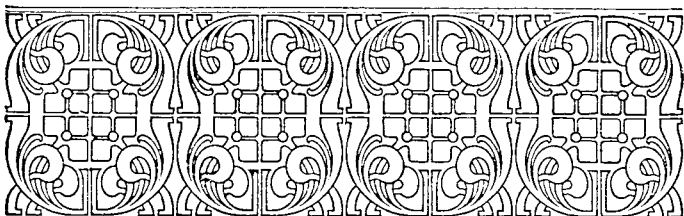
A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és szerető magyar és első sorban derék református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; me ismerte-se teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen,

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja egész évre 5 korona, félévre 2 korona 50 fill., negyedévre 1 korona 25 fillér. Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Marosvásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést célszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni. Ne banyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elő. A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetését is elfogad.

Főmunkatársak:

- Bedőházi János orsz. képviselő Maros-Vásárhely
 Dávid Gyula ref. lelkész Élesd
 Dr. Dekáni Kálmán ref. tanár Maros-Vásárhely
 Dombay Lajos ref. lelkész-esperes Gyula, Békésmegye
 Dénes József ref. lelkész M.-Bülkény
 Dr. Gidófalvy István kir. közjegyző Kolozsvár
 Kenessey Ida Kolozsvár
 Király Béla ref. lelkész H.-Bodon
 Molnár Imre ref. lelkész Bardóc
 Szuhay Benedek ref. lelk. és egyh. m. főjegyző Sajókápolna
 Szentmiklóssy József ref. lelkész Rákóczi falva
 Dr. Szász Károly árvaszéki bíró Maros-Vásárhely
 Ifj. Szücs Károly Matóles, Szathmármegye
 Zih Sándorné Berettyó-Ujfalu
 Tárkányi György ref. vallástanár Kolozsvár
 Trozner Lajos ref. koll. tanár Maros-Vásárhely
 S. Váradi Albert ref. theol. Kolozsvár
 Uray Sándor ref. felső leányisk. vallástanár Debrecen

Uj! Uj! Uj! Uj!

Mindent a magyar közművelődésért.

Maros-Vásárhelyi Közhasznú Takarékpénztár Részvényt rs.

Maros-Vásárhely, Szentgyörgy-utca 18. szám (Saját ház)

Azért alapítottott, hogy tiszta jövedelmét a magyar nemzeti eszmék támogatására, egyházak, iskolák és emberbaráti intézmények állandó segélyezésére fordítsa.

Takarékbetétek után tiszta 5%, kamatot fizet; vagyis: a tőkekamat-adót is az intézet fedezi.

Rölesönt nyújt váltóra, betáblázásra igen előnyös kamatláb mellett. 29—0 224

A Magyar Élet- és Járadékbiztosító Intézet Székelyföldi Vezérképviselete.

Agrár Takarékpénztár Részv.-Társ.

Maros-Vásárhelyt.

Fiók-intézetek:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsiszentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona

Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai-módon **kázi takarékperselyek**re-izléses, csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen** bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak kísértésnek hogy a megtakarított pénzt esetleg céltlanul elköltsse könnyen ellentállhat.

Ha legalább egy korona a perselyében összegyűlt szíveskedjék intézetünkhöz fíradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t.
M.-Vásárhely,